

har fælles bolig med den voldelige person eller har haft det inden for de seneste tre måneder.

Grundlaget for bortvisningen er en retskendelse. Selve bortvisningen foretages normalt af politiet.

Loven indeholder ikke bestemmelser, der fastlægger den tidsmæssige udstrækning af bortvisningen. Denne kan dog sammenlagt ikke overstige tre måneder, medmindre den krænkede part i mellemtiden har indgivet anmodning om skilsmisse, om ophævelse af ægteskabet eller om deling af formuefællesskabet, jf. § 382b (4).

Praksis i Østrig er efter det oplyste, at man normalt fastsætter bortvisningen til 10 dage ad gangen, og at den krænkede derefter løbende kan begære fristen forlænget. Det fremgår af ambassadens udtalelse, at der i praksis ofte indgives anmodning om skilsmisse, om ophævelse af ægteskabet eller om deling af formuefællesskabet, i hvilke tilfælde bortvisningen som nævnt sammenlagt kan overstige tre måneder.

Hvis omstændighederne tilsiger det, kan politiet endvidere umiddelbart bortvise den voldelige person fra den fælles bolig. Denne bortvisning kan højest vare i syv dage, medmindre der er fremsat anmodning om en retskendelse i henhold til den ovenfor beskrevne § 382b.

Jeg har samtidig med denne besvarelse sendt ambassadens udtalelse og de hertil vedlagte uddrag af den omtalte lovgivning direkte til spørgeren.

Som bekendt blev der i maj måned sidste år under ligestillingsministeren nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe om vold mod kvinder og handel med mennesker, som henover sommeren 2001 forventes at afgive en redegørelse om indsatsen overfor vold mod kvinder.

Jeg finder det hensigtsmæssigt, at den tværministerielle arbejdsgruppe – som led i dens samlede vurdering af bl.a. indsatsen overfor vold i hjemmet – får lejlighed til i første omgang at vurdere den beskrevne ordning i Østrig.

Justitsministeriet har derfor overgivet materialet vedrørende den østrigske ordning til den tværministerielle arbejdsgruppe.

Spm. nr. S 3069

Til udenrigsministeren (22/6 01) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Hvad kan udenrigsministeren oplyse om Danmarks støtte, herunder økonomisk, til NGO'ere og myndigheder i de hyppigste rekrutteringslande for handel med kvinder til prostitution med henblik på at bekæmpe handel med kvinder til prostitution og hjælpe ofrene for denne handel med rehabilitering?«

Begrundelse

Regeringen har afvist forslag fra blandt andet spørgeren om at forbedre mulighederne for udenlandske prostituerede for at få opholdstilladelse og hjælp til rehabilitering inden udvisning. Samtidig understreger man, at man tager problemet alvorligt. Spørgeren er derfor interesseret i at høre, hvad man fra regeringens side gør, eller eventuelt vil gøre for at hjælpe ofrene for handel med kvinder til prostitution. Det er spørgerens opfattelse, at Danmark har et moralsk ansvar for, at udenlandske kvinder kan virke som prostituerede i Danmark og blive udnyttet af alfonser og ruffere.

Svar (3/7 01)

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

For såvidt angår øststøtteområdet kan oplyses, at et væsentligt formål med øststøtten er generel økonomisk udvikling i landene i Central- og Østeuropa, hvilket vil være en forudsætning for at fjerne årsagerne til, at det er muligt at rekruttere kvinder og børn fra de central- og østeuropæiske lande til prostitution.

Det Sociale Initiativ har igangsat en bred vifte af aktiviteter rettet mod bekæmpelse af social nød og fattigdom, der gør visse udsatte grupper særligt sårbare for at blive ofre for handel med henblik på prostitution. Der er tale om indsats for voldsramte kvinder, gadebørn, voldsramte børn, seksuelt misbrugte børn og aktiviteter for fattige og truede børnefamilier.

Under Det Sociale Initiativ arbejdes der også direkte på at imødegå handel med kvinder og børn til seksuel udnyttelse, dels gennem aktiviteter til forbedring af vilkårene for særligt udsatte grupper, dels i form af støtte til f.eks. NGO'er. Der er bl.a. ydet støtte til NGO'en »La Strada« i